

Interkerkelijk Sociaal Fonds

Hugo de Grootstraat 10
2613 TV Delft
spreekuur: iedere dinsdag 15.30 – 16.30 uur

tel. (015) 212 32 19
giro 6.72.91.43

Aan WIZ, vakteam Beleid en Projecten
t.a.v. Mevr. M. Klijn
Hooikade 13
2627 AB Delft

Delft, 19 mei 2003

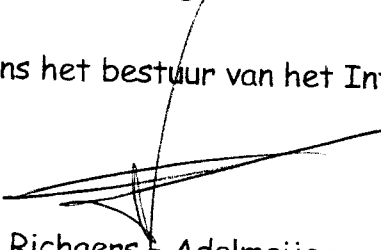
LS,

Hierbij biedt het bestuur van het Interkerkelijk Sociaal Fonds u zijn
jaarverslag aan over het jaar 2002.

Mocht u over dit jaarverslag inlichtingen wensen dan is het bestuur gaarne
bereid u een en ander nader toe te lichten.

Met vriendelijke groet

Namens het bestuur van het Interkerkelijk Sociaal Fonds

J.I.M. Richaers - Adelmeijer
secretaris

Interkerkelijk Sociaal Fonds

jaarverslag *2002*

Voorwoord

Als ik het jaar 2002 overdenk zonder aantekeningen en notulen te raadplegen, wat is mij dan het meest bijgebleven?

Het aantal mensen dat een beroep op ons doet, is sterk groeiend. Het bedrag dat ermee gemoeid is, groeit eveneens evenals de tijd nodig voor het uitzoekwerk. Veelal gaan de bedragen onze mogelijkheden te boven en kunnen wij alleen maar even de ernstigste nood lenigen b.v. een huisuitzetting voorkomen. En dat ondanks het feit dat er een Budgetwinkelis, die echter niet direct kan helpen, terwijl de deurwaarder toch tevrede gesteld moet worden. En dat ondanks het bestaan van het convenant Bijzondere Aandacht Woonproblematiek, waarin o.a. de woningbouwcorporaties participeren, een convenant het Fondsbestuur eerst sedert februari 2003 bekend! Werden de gezinnen in nood niet op dit convenant gewezen? Waren zij te laat. Wilden ze wellicht helemaal niet geholpen worden, totdat de nood extreem hoog werd?

Ook zijn er regelingen, waar de overheid o.i. niet voldoende over nagedacht heeft. Ik denk nu aan de huursubsidieregeling, die prima verliep toen de woningbouwcorporaties dit verzorgden, doch een puinhoop werd toen het ministerie dat ging doen. Toch bleef de minister maar beweren dat er niets aan de hand was! Inmiddels kwamen wél de minima in de problemen, toen hun netto inkomen met enkele honderden euro's verlaagd werd door ontbreken van de (juiste) huursubsidie en de prijzen van de dagelijkse levensbehoeften - ondanks tegenberichten - bleven stijgen.

Er zijn zelfs gevallen bekend, waarbij de deurwaarder werd ingeschakeld. Tegenover die meerdere en hogere uitgaven staat het feit dat de deelnemende kerken steeds meer moeite hebben de afgesproken bijdragen te betalen, terwijl b.v. ook de moslims geholpen moeten worden, terwijl hun kerk - de moskee dat niet doet of kan doen. Bovendien is, zover ik weet, de moskee betaald door Turkse moslims en dat geeft daar onderling weer onderscheid.

Dat de individuele nood steeds nijpender wordt, blijkt ook uit verwijzingen van hulpverleningsinstanties en de "politiek". "Probeer het maar eens bij het ISF" zo luidt dan het advies. Zo kan het gebeuren dat er een uitgeprocedeerde vluchteling binnenkomt die een hele week niet gegeten heeft ("broodnood" is een inmiddels ingeburgerd begrip) en die zijn heele geschiedenis voor de zoveelste maal - nu aan het ISF - kwijt wil. Vaak is hij door andere instanties naar het ISF verwezen. Een ander komt binnen als een rattenvanger van Hamelen. Men heeft weer een adres gehoord van een vriend, de naam van die vriend is steeds onbekend. Soms wordt doorverwezen naar het Fonds, terwijl verwezen had moeten wor-

den naar CWI of WIZ.

Er zijn werkgroepen die zich in het bijzonder met Somaliërs of Irakezen bezig houden. Wanneer het op financiën aan komt, komen ze al of niet verwezen naar het ISF. Het lijkt er op dat in het bijzonder de Somaliërs moeilijkheden hebben met de euro. Ze geven de euro als gulden uit! Het sociale beleid lijkt steeds harder te worden. Wanneer mensen met een minimum inkomen door een fout van de overheid in de problemen komen, ontmoet je nog nauwelijks een politicus of ambtenaar die de moed heeft schuld te bekennen en een schadeloosstelling voorstelt. Soms lijkt het er op, alsof anderen bepalen wat het ISF moet doen. Betalingen, waarbij men er op rekent dat het ISF betaalt, zijn dan al gedaan. Maar ook cliënten in nood gaan er van uit "jullie zijn de kerk en dus moeten jullie betalen".

Voor begin 2003 zijn enkele afspraken gepland met het hoofd WIZ, de stafambtenaar Koppelingwet, de zorgregelaar B.A.W. (Bijzondere Aandacht Woon-problematiek), hoofd Budgetwinkels en met Maatzorg om, uitgaande van enkele concrete voorbeelden, tot betere samenwerking te komen. Algemene contactpersonen zouden hiervoor o.i. wenselijk zijn. Dit voorkomt minstens veel bel- en zoekwerk.

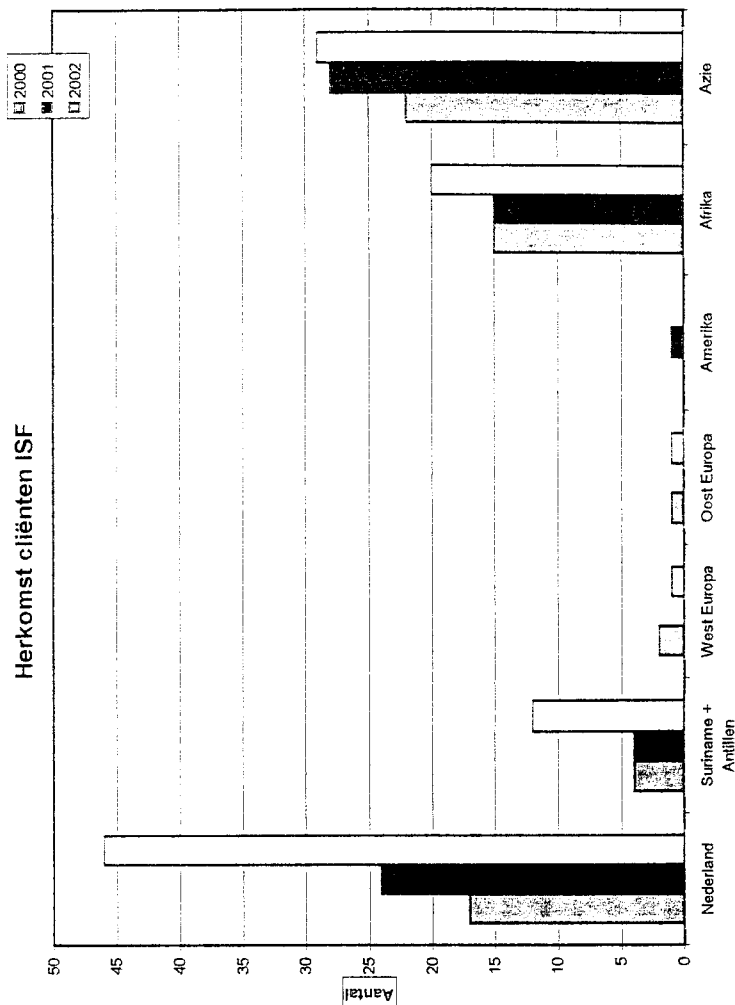
Het I.S.F. is geen uitbetalingsfabriek. Het fonds helpt financieel in directe noodsituaties, waar elders geen mogelijkheden/regelingen zijn. Waar nodig strijdt het bestuur tegen onrecht en blijft zoeken naar de verantwoordelijkheden! Voor 2003 blijft het bestuur hopen op een streng maar rechtvaardig beleid van de overheid en een begripvolle uitvoering van dat beleid, uitgaande van de stelling: "HEDEN IK, MORGEN GIJ".

D.G. de Kruiff, Voorzitter I.S.F.

1. Inleiding

Het jaar 2002 was in allerlei opzichten een bewogen jaar, niet alleen voor politiek Nederland, maar ook voor het Fonds. Sinds 1995 hebben niet zo veel cliënten de weg naar het Fonds gevonden als in 2002. Bovendien wordt de problematiek waarmee cliënten worstelen duidelijk gecompliceerder. Dit betekent dat de tijd die aan cliënten moet worden besteed, toeneemt. Ondertussen neemt het aantal cliënten niet af, maar toe. Uit de problematiek blijkt dat de samenleving verhardt. Schulden moeten sneller betaald worden, deurwaarders worden vrij snel op een schuldenaar gezet, huisuitzetting en energie-afsluiting worden sneller aangekondigd dan in de jaren daarvoor. De betrokken schuldenaren echter lezen minder snel de bedreigende brieven, alsof ze weten wat er staat te gebeuren. Het is hen moeilijk duidelijk te maken dat het niet beantwoorden van brieven, het niet reageren op aanmaningen betekent dat de door hen te betalen kosten in steeds sneller tempo oplopen. Uiteindelijk valt er dan voor het Fonds nog nauwelijks iets te regelen met de schuldeiser.

2. Herkomst cliënten

Sinds het jaar 2000 wordt bijgehouden uit welk land een cliënt afkomstig is. In bovenstaande grafiek wordt dit weergegeven. Daaruit blijkt dat het Fonds ook belangrijk is en blijft voor mensen van buitenlandse afkomst. Van een aantal cliënten is niet bekend uit welk land zij oorspronkelijk komen. Het feit dat cliënten oorspronkelijk afkomstig zijn uit de hierboven vermelde landen betekent niet dat zij de nationaliteit van die landen hebben. Een groot aantal van hen heeft het Nederlanderschap verkregen. Het moet het Fonds echter van het hart dat dit niet betekent dat de betreffende cliënten de Nederlandse taal beheersen. Soms moeten de sprekeuurohouders met Frans of Engels zaken proberen duidelijk te maken, soms moet er een tolk aan te pas komen.

3. Verwijzende instanties

Ook in het jaar 2002 hebben vele instanties cliënten naar het Fonds verwezen. Zoals gebruikelijk volgt onderstaand de lijst van verwijzers

ISR	9	Steunpunt ouderen	2
st. Over de Brug	1	familielid	1
Maatzorg	8	Diakenen	2
bureau Oudkomers	1	buurman	1
Budgetwinkel	7	Advocaat	2
Predikant	1	St. Vluchtelingenwerk	1
Kennissen	5	WIZ	2
St. Jeroen	1	vriendin	1
Cliënten ISF	3	leidster peuterspeelzaal	1
st. Noodopvang	1		

Ook hier is een stijgende lijn te zien vergeleken bij voorgaande jaren. Dit jaar zijn voor het eerst cliënten door een advocaat naar het Fonds verwezen. De betrokken advocaat had het Fonds leren kennen in een periode toen betrokkene werkte bij het bureau voor Rechtshulp. Met verwijzers die regelmatig naar het Fonds verwijzen zoals de Budgetwinkel, Maatzorg en het Instituut Sociaal Raadslieden is de afspraak gemaakt, dat zij tevoren schriftelijk dan wel telefonisch contact opnemen met de voorzitter van het Fonds, zodat de betreffende cliënt sneller geholpen kan worden. Deze afspraak blijkt in de praktijk niet altijd nagekomen te worden, m.a.w. men verwijst door zonder voorbericht naar het Fonds.

4. Werkwijze

In het vorige jaarverslag is uitgebreid ingegaan op de werkwijze van het Fonds. Ook in het verslagjaar heeft het bestuur regelingen trachten te treffen met schuldeisers, incassobureaus en dergelijke en heeft het be-

middeld naar instanties als de Budgetwinkel en het Instituut Sociaal Raadslieden (=ISR). Een enkele maal is verwezen naar de stichting Vluchtelingenwerk, met name om de hulp te verkrijgen van een tolk, dan wel wegens zaken als verblijfsrecht. Ieder spreekuur wordt gehouden door 2 leden van het bestuur, in het algemeen de voorzitter en de secretaris. Van het spreekuur wordt een kort verslag gemaakt, dat in het bestuur van het Fonds maandelijks wordt besproken. Het bestuur flatteert via het verslag wat er op het spreekuur geschiedt.

De te geven steun geschiedt meestal in de vorm van geld, maar soms ook in natura. Dat dit niet altijd gewaardeerd wordt, bewijst het feit dat een complete babyuitzet geweigerd werd. Een andere cliënt werd er echter mee geholpen en was er erg gelukkig mee.

De door het Fonds te verlenen financiële steun kan zijn een gift of een lening. Een lening wordt in ieder geval gegeven voor bedragen hoger dan € 250,- en betreft meestal (gedeeltelijke) betaling van achterstand huur of energiekosten. Afgesproken wordt dan, dat cliënt maandelijks een bepaald bedrag - afhankelijk van zijn/haar financiële situatie - aflost. In gevallen waarin de schuldenlast te hoog is verwijst het Fonds naar de Budgetwinkel. Gaat het om andere problemen dan wordt - afhankelijk van het probleem - verwezen naar :

Budgetwinkel	6x	CWI	1x
ISR	2x	Diaconie	1x
St. Maatsch. Opvang	1x	WVG	1x
Haags sociaal Fonds	1x	Onderwijsachterstandbeleid	1x

5. Overleg

Ook in dit verslagjaar heeft het bestuur overleg gevoerd met een aantal instanties en instellingen, zoals hieronder kort zal worden besproken.

a. WIZ afdeling beleid

Halverwege het verslagjaar heeft het bestuur overleg gevoerd met de afdeling beleid van WIZ (= Werk, Inkomen, Zorg) van de gemeente Delft. Hoewel het overleg in een plezierige sfeer verliep, waren de resultaten van het overleg nauwelijks merkbaar. De boekhoudkundige problemen werden niet opgelost en de communicatie rond de uitgeprocedeerde asielzoekers bleef moeizaam verlopen. Ondanks verzoeken daartoe bleek vaak eerst op het moment dat de betreffende asielzoeker op het spreekuur verscheen en door de sprekeuurohouders telefonisch contact werd opgenomen met WIZ, dat de betreffende persoon recht kon doen gelden op een uitkering voor de betreffende maand.

b. Budgetwinkel

Met de nieuw aangetreden directeur heeft een afvaardiging van het bestuur een plezierig gesprek gehad. De directeur, de heer Wammes, zette het beleid van de Budgetwinkel uiteen. Gesproken werd ook over het IBAS-project, betreffende schuldhulpbemiddeling voor allochtonen en met name Somaliërs. Vanuit de Somalische gemeenschap zijn hiervoor eigen bemiddelaars ingezet. Toch bleek het Fonds dat deze bemiddelaars niet altijd duidelijk voor ogen staat wat het Fonds kan betekenen. De coördinator van deze groep is gevraagd daar aandacht aan te besteden. **Geprobeerd werd via het Fonds bepaalde schulden aan te pakken, zodat huisuitzetting of energie-afsluiting werden voorkomen. Indien echter de schulden te hoog waren en de aflossingscapaciteit te gering, was het Fonds niet in staat hulp te bieden.**

Afgesproken werd wel dat, indien cliënten van de Budgetwinkel doorgestuurd zouden worden naar het Fonds, dit tevoren zou worden aangekondigd via een telefoongesprek, dan wel via een brief. Op die wijze zouden de sprekeurhouders zich te voren kunnen voorbereiden en de cliënt dus sneller geholpen kunnen worden. Geconstateerd moet echter worden, dat die afspraak niet altijd werd nagekomen, vermoedelijk wegens de toenemende werkdruk bij de Budgetwinkel.

c. Breed Overleg

In het verslagjaar zijn twee pogingen ondernomen voor een bijeenkomst met afgevaardigden van stichting Vluchtelingenwerk Delft, Stichting Noodopvang Vluchtelingen en de afdeling Beleid van WIZ. Beide keren waren de vertegenwoordigers van de gemeente afwezig, zodat de belangrijkste problemen onvoldoende konden worden aangepakt. De tweede keer waren ook de vertegenwoordigers van de stichting Vluchtelingenwerk niet aanwezig. De beide overblijvende partijen concludeerden dat op deze manier bijeenkomen weinig zinvol was. Vanaf tweede helft 2002 is er geen overleg meer geweest.

d. Instituut Sociaal Raadslieden

Ook met het ISR is overleg gevoerd. Hierbij zijn met name de oude afspraken bevestigd, behelzende dat tevoren telefonisch of schriftelijk informatie zou worden verstrekt over door te verwijzen cliënten. Ondanks de werkdruk bij het ISR werd die afspraak strikt nagekomen. Ook omgekeerd werden door de sprekeurhouders cliënten wel doorverwezen naar het ISR, overigens veelal na telefonische informatie vooraf.

e. Interkerkelijk Diaconaal Beraad

Eenmaal per jaar legt het bestuur van het Fonds verantwoording af aan de bijdragende kerken over het gevoerde beleid. Door allerlei oorzaken

is de datum van dit overleg enkele malen verschoven, waardoor de belangstelling tijdens de vergadering minder groot was.

Door de kerken was gevraagd op een andere wijze de financiële verantwoording te presenteren en daarnaast een begroting op te maken om de financiële bijdragen voor het komend jaar te berekenen. In november is dan ook een overleg gevoerd met de penningmeesters van de deelnemende kerken over de vaststelling van de bijdrage voor het jaar 2003, waarbij een financiële verantwoording over 3 kwartalen en een begroting werden gepresenteerd door de penningmeester van het fonds. Uit de verantwoording tot oktober bleek dat tot dat moment meer financiële steun was gegeven dan in het jaar 2001. Uit de voorlopige cijfers en de begroting bleek dat de financiële buffer van het Fonds was afgenomen. De aanwezige penningmeesters waren dan ook akkoord met een bijdrage van 100% van het basisbedrag voor het jaar 2003.

6.

Problematiek

Zoals in de inleiding vermeld zijn de problemen van cliënten die bij het Fonds komen in het algemeen complex. Dit betekent dat per cliënt meer tijd uitgetrokken moet worden dan voorheen het geval was. Daarbij komt dat een groot deel van de allochtonen, die op het spreekuur komen, de Nederlandse taal vaak onvoldoende machtig zijn, ook al hebben zij de Nederlandse nationaliteit verworven. Onderstaand een greep uit de belangrijkste problemen, waarbij aangetekend moet worden dat één cliënt meer problemen kan hebben.

Schulden	23
Geen identiteitsbewijs/paspoort	8
Verslaving (alcohol/drugs)	3
Schulden ex-partner	2
Huisuitzetting	4
Ex-gedetineerden	5
Huursubsidie niet op tijd	5
Problemen uitvoeringsinstantie	5
Uitkering op verkeerde rekening	3
Faillissement	2
Illegaal	4
Geen uitkering (voorliggende voorziening)	2
Koppelingwet	7

Een aantal van de in dit staatje vermelde zaken zullen hierna uitvoeriger worden besproken.

a. Schulden

Het aantal mensen met veel en hoge schulden neemt toe. Vaak betreft een deel van de schulden een postorderbedrijf en telefoonkosten. Achterstand in kosten huur en energie is geen uitzondering. Door de toename van het aantal personen/gezinnen met schulden is bij de Budgetwinkels opnieuw een wachttijstproblematiek ontstaan, waardoor voor deze mensen nauwelijks iets te regelen valt. Het Fonds probeert desondanks in een aantal gevallen te bemiddelen, soms met resultaat. Omdat met name het aantal Somalische gezinnen met schulden hoog is, is door de Budgetwinkel voor deze groep het IBAS-project opgezet (zie onder 5 Overleg sub b).

Sommige personen die bij de Budgetwinkel in de schuldsaneringsregeling zijn opgenomen, worden soms doorverwezen doordat zij op een bepaald moment geen geld meer hebben om eten te kopen. In dergelijke gevallen werd door het Fonds een bijdrage gegeven voor levensonderhoud. Naar de mening van de spreekuurhouders moeten sommige vaste cliënten van het Fonds wel geholpen worden, echter zodanig dat zij het hen gegeven geld niet kunnen gebruiken voor iets anders dan eten. In die situaties werd aan hen gedurende enkele weken een bedrag gegeven in plaats van één bedrag voor meer weken.

Een aantal mensen is in de problemen gekomen door het uitblijven van de huursubsidie. Zij moesten de huur zonder huursubsidie overmaken en kwamen dientengevolge geld te kort voor andere uitgaven. Dit betekende dat zij schulden moesten maken, juist omdat zij het huursubsidiebedrag misten en dat soms 3 - 5 maanden. De mensen die juist in die periode werkloos werden en dus een lager inkomen kregen, hadden helemaal pech. Zij stonden immers helemaal niet ingeschreven als huursubsidie-ontvangers, hoewel zij daar in de nieuwe situatie juist recht op kregen. Het Fonds moet dan ook constateren dat de idee om de huursubsidie te centraliseren het tegendeel van efficiënt was en grote aantallen mensen in de problemen gebracht heeft. De betreffende woningbouwcorporaties waren over het algemeen wel coulant, andere schuldeisers toonden echter totaal geen begrip.

b. Identiteitsbewijs

Evenals in het verslagjaar 2001 moet geconstateerd worden dat ook in dit verslagjaar weer een aantal mensen geen geld hadden voor een nieuw identiteitsbewijs. Zonder een dergelijk bewijs is het niet mogelijk een uitkering te krijgen, betaald werk te aanvaarden, etc. Het Fonds vraagt zich af of de kosten voor het verkrijgen van een dergelijk bewijs niet zouden moeten worden gerekend tot de kosten bijzondere bijstand. Een dergelijk bewijs is in de Nederlandse samenleving noodzakelijk.

De kosten voor een dergelijk bewijs zouden dan ook moeten behoren tot de noodzakelijke kosten van het bestaan. Het Fonds zou dan ook willen bepleiten dat voor het (opnieuw) verkrijgen van een identiteitsbewijs aan een bijstandsgerechtigde een andere vorm van bijstand zou worden verstrekt. Het bestuur zal dit onder de aandacht brengen van de betreffende instantie.

c. Ex-gedetineerden

Ex-gedetineerden komen vrijwel zonder geld op straat te staan. Het geld dat zij in de gevangenis verdiend hebben, is daar meestal direct uitgegeven aan zaken als (fris)drank, rookwaren etc. Daarenboven is het Fonds gebleken dat juist zij vaak hun identiteitspapieren verloren hebben. Een bijstandsaanvraag duurt lang, onderdak is meestal niet aanwezig en geld om te leven is er nauwelijks. Het Fonds kan niet meer doen, dan hen verwijzen naar het CWI, alwaar zij moeten worden ingeschreven als werzoekende. Met een formulier van het CWI kunnen zij, indien zij niet direct bemiddelbaar zijn naar de bijstand, waar zij een voorschot op een te verkrijgen uitkering moeten aanvragen. Om in de tussentijd te leven wordt door het Fonds een kleine gift voor levensonderhoud verstrekt en soms geprobeerd onderdak te regelen bij de stichting Jeroen of de stichting Maatschappelijke Opvang. Toch is het de vraag of ex-gedetineerden niet anders en beter opgevangen kunnen worden, waardoor de kans dat zij terugvallen in de criminaliteit zou kunnen worden verminderd.

d. Huisuitzetting

In de situatie dat gezinnen met jonge kinderen uit huis gezet dreigen te worden is door het Fonds geprobeerd hulp te bieden. Dit gebeurde meestal door een regeling aan te bieden waarbij een deel van de huurschuld door het Fonds direct zou worden betaald en cliënt via een lening dit bedrag zou kunnen terugbetalen aan het Fonds. Na het verslagjaar bleek dat hiervoor al sinds enkele jaren een regeling bestaat, het BAW-project (=Bijzondere Aandacht Woonproblematiek). In dat kader moet de woningbouwcorporatie de dreigende uitzetting van gezinnen met (kleine) kinderen melden bij de GGZ, alwaar geprobeerd wordt het gezin begeleiding aan te bieden. De door de GGZ noodzakelijk geachte begeleiding moet - ondanks wachtlijsten - bij voorrang door de diverse instanties als Maatzorg, Budgetwinkel etc. - gegeven worden. Het Fonds is verbijsterd dat geen enkele instantie, met wie het Fonds de afgelopen jaren overleg gevoerd heeft, de moeite genomen heeft dit te melden. Het moeizaam door de kerken bijeengebrachte geld had dan voor andere zaken kunnen worden ingezet dan nu het geval is geweest.

e. Koppelingswet

Ook dit verslagjaar heeft het Fonds op verzoek van de gemeente iedere maand een bedrag betaalt aan een aantal uitgeprocedeerde asielzoekers, die niet naar hun land van herkomst kunnen terugkeren ofwel omdat dit land hen niet terug wilde nemen ofwel omdat dat land door de Nederlandse staat niet wordt erkend (de Palestijnse autoriteit). Het College van B en W heeft hen - met instemming van de gemeenteraad - in hun woning gelaten en hen een uitkering verstrekt via het Fonds. Er ontstonden problemen toen sommige asielzoekers op het spreekuur verschenen zonder dat het Fonds op de hoogte gesteld was van het feit dat hen gedurende één of meer maanden een uitkering kon worden verstrekt. Steeds moest in dergelijke gevallen telefonisch navraag worden gedaan met het dringende verzoek een schriftelijke bevestiging te zenden. Evenmin werd het Fonds op de hoogte gehouden van de beweegredenen om een uitkering te verstrekken dan wel te stoppen, ondanks verzoeken daartoe van het Fonds. Dit alles ondanks het feit, dat bij het begin van de uitbetaling aan de uitgeprocedeerde asielzoekers overeengekomen was dat het Fonds een zekere begeleiding van deze personen op zich zou nemen. Door het gebrek aan informatie kwam hier niets van terecht. De overgang van de gulden naar de euro bleek voor enkele Koppelingswetcliënten problemen op te leveren. Juist zij waren net gewend aan een voor hen vreemde munteenheid, toen die eenheid plotseling veranderde. Omdat zij niet allemaal de Nederlandse taal goed machtig zijn en hen dus veel belangrijke informatie ontgaat, kwamen zij in de problemen. Hen is voorgerekend dat een euro meer geld waard is dan een gulden, zodat prijzen van producten moeten worden omgerekend naar de oude situatie. Pas in de tweede helft van het jaar waren zij aan de euro min of meer gewend.

f. Illegalen

Een aantal personen verblijft illegaal in Delft. Zij worden kennelijk opgevangen door vrienden en familieleden. Het Fonds heeft de indruk dat deze mensen zwart werken en, indien dat niet mogelijk is, bij instanties als het Fonds geld proberen te krijgen. In sommige gevallen wordt een gering bedrag aan leefgeld verstrekt, maar hen wordt verteld dat dit slechts éénmalig is. Een enkelling is van mening dat het Fonds verplicht is hen te helpen en hen geld moet geven. De spreekuurhouders gaan hieroverigens niet op in.

Triester is de situatie, wanneer een man die een definitieve verblijfsvergunning heeft, zijn gezin laat overkomen, zonder dat hiervoor toestemming is verleend. Zij komen dan op een toeristenvisum het land in en

hebben het idee te kunnen blijven. Betrokkenen hopen tegen beter weten in op een verblijfsvergunning, maar moeten op een beslissing van de IND terug naar het land waar ze vandaan komen, daar een verblijfsvergunning aanvragen en wachten op de beslissing. Hun redenering is: waarom teruggaan, we zijn toch al hier! In de ogen van het Fonds ligt hier een taak voor de zelforganisaties van allochtonen.

g. Problemen uitvoeringsinstantie

Een aantal cliënten van het Fonds zijn in de problemen gekomen, omdat de uitvoeringsinstantie van de sociale werknemersverzekeringen niet op tijd uitkeren. Een cliënt heeft 5 maanden moeten wachten op een werkloosheidsuitkering! Bij een gezin met kinderen is 5 maanden geen geld een voorwaarde voor het maken van schulden! Met name Cadans staat bekend om de lange tijd tussen aanvraag en uitkering. Een voorschot wordt meestal niet verstrekt en geschiedt dit wel, dan wordt dit later teruggevorderd, omdat de uitkering verstrekt is zonder rekening te houden met het voorschot. Vanuit de belangenorganisaties zou aan dit punt aandacht moeten worden besteed. Het bestuur van het Fonds heeft besloten een klacht te zenden aan het controle-orgaan van de uitvoeringsinstanties. Een cliënt vroeg het Fonds reisgeld voor te schieten voor een door Cadans betaalde opleiding in een andere stad dan Delft. De opleiding was wel betaald, maar het reisgeld niet. Door de late uitkering en de daardoor ontstane schulden was cliënt niet in staat dit bedrag voor te schieten. Cadans wilde niet betalen, deed dat pas achteraf, zo luidde de mededeling!

h. Voorliggende voorziening

In een aantal gevallen proberen mensen die wachten op een uitkering, bijstand te verkrijgen. Dit wordt hen geweigerd, omdat er een voorliggende voorziening is! Het kan betreffen mensen die wachten op een uitkering uit de sociale werknemersverzekeringen of mensen die recht hebben op alimentatie en deze ondanks rechterlijke uitspraken en beslagleggingen niet verkrijgen. In de ogen van het Fonds zouden de beleidsmakers van de gemeente aandacht moeten besteden aan deze kleine groep burgers, die buiten hun schuld zonder inkomen is geraakt.

7.

Cliënten

In het begin van het verslagjaar nam het aantal cliënten per spreekuur fors toe. Bovendien waren hun problemen vaak zeer ingewikkeld, zodat per cliënt veel tijd uitgetrokken moest worden. De eerste 2 maanden verschenen gemiddeld 6 personen op het spreekuur, in maart begon dit

op te lopen tot gemiddeld 7 en in april en mei waren er uitschieters van spreekuren met 9 of 10 cliënten. Omdat de hoeveelheid tijd per cliënt groot was en de spreekuurhouders soms pas op 18.30 de laatste cliënt konden laten vertrekken, is in de bestuursvergadering van mei besloten de spreekuurtijden te vervroegen. In plaats van dinsdagmiddag van 15.30- 16.30 uur wordt het spreekuur nu gehouden van 14.00 - 16.00 uur. In de maanden juni t/m augustus was het verhoudingsgewijs heel stil, maar vanaf september werd het weer drukker met als uitschieters een spreekuur in september met 11 cliënten.

Juist de complexiteit van de problemen heeft het Fonds doen verzoeken aan verwijzers te voren telefonisch contact op te nemen en het probleem te schetsen.

8. Weigering hulp

In een aantal gevallen werd geen hulp verleend. Helaas moet geconstateerd worden dat het in een enkel geval de onbetrouwbareheid van de betreffende hulpvrager betrof. Een ander punt was dat men er van uit ging, dat het Fonds structureel hulp zou kunnen bieden. Bovendien rekenden enkele hulpvragers het Fonds voor hoe voordelig het voor hen zou zijn, indien het Fonds hun schulden zou overnemen! Dat het Fonds geen goedkope bank is, kwam niet in hen op. Uit bijgevoegde tabel over de afgelopen 3 jaar blijkt dat er nog steeds mensen met een zo hoge schuldenlast zijn dat zij door het Fonds niet meer te helpen zijn. Voor het eerst werd het bestuur geconfronteerd met het feit dat mensen het Fonds als een goedkope bank zagen, waar geen rente betaald behoeft te worden. Voor het eerst komen er mensen die duidelijk niet geloofwaardig zijn. In onderstaande tabel wordt aangegeven hoe over de laatste 3 jaar de weigeringen verdeeld zijn.

	2000	2001	2002
Te hoge schulden	9	3	7
Voorliggende voorziening	7	4	3
Client kon probleem zelf oplossen	2	2	
Client niet akkoord met aanbod	2	1	
Client had geen financieel probleem meer	2	6	
Familie in moederland	1		
Onderhoud familie moederland	1		
Woonplaats buiten Delft		4	5
Probleem buiten doelstelling Fonds		1	
Structurele hulp gevraagd		2	1

Ongeloofwaardig	3	2
Fonds is geen goedkope bank	3	1
Totaal	24	19

9. Samenstelling bestuur

In het verslagjaar heeft een verandering plaats gevonden in het bestuur. De heer M.J. de Dreu, die het vorig verslagjaar reeds te kennen gegeven had met het werk te stoppen, is afgetreden. Hij is opgevolgd door de heer G. Kadijk. Sinds juli 2002 is de samenstelling als volgt:

D.G. de Kruijff	<i>voorzitter</i>
P. Neleman	afgevaardigd namens de Hervormde Gemeente <i>penningmeester</i>
J.J.M. Richaers-Adelmeijer	afgevaardigd namens de Gereformeerde kerken <i>secretaris</i>
G. Kadijk	afgevaardigd namens de R K Parochies <i>algemeen adjunct</i>
vacature	namens de "kleine" christelijke kerken <i>interkerkelijk Diaconaal Beraad</i>

Het bestuur wil de heer de Dreu nogmaals bedanken voor de tijd die hij in het bestuur zitting gehad heeft. Zijn inbreng getuigde van inzicht in en medeleven met de situatie van cliënten.

10.

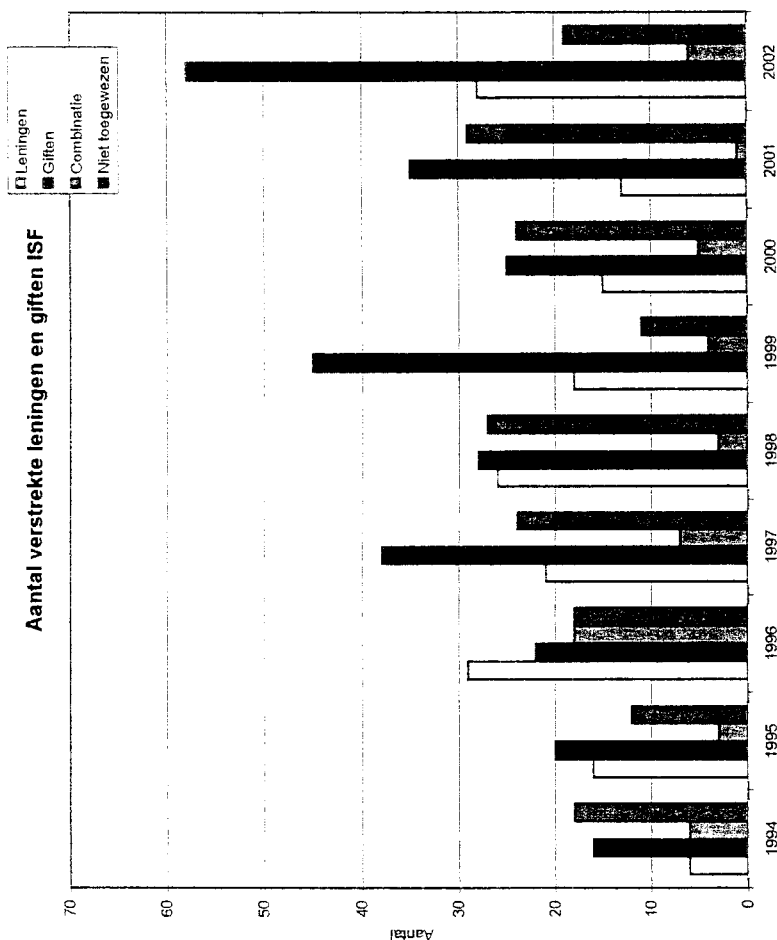
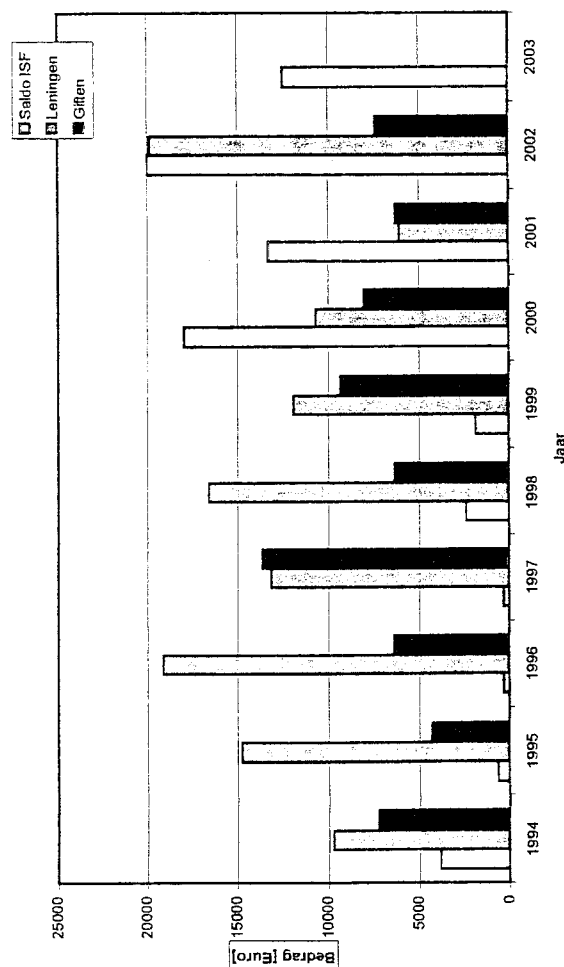
Tot slot

Ook in het verslagjaar heeft het Fonds gebruik kunnen maken van de ruimte van de Centrale Hervormde Diaconie niet alleen voor het houden van het spreekuur, maar ook voor de vergaderingen van het bestuur van het Fonds. Daarnaast wordt gebruik gemaakt van de apparatuur van het Diaconaal Bureau. Voor deze ruimhartige ter beschikkingstelling wil het bestuur van het Fonds de Diaconie van harte bedanken.

Balans per 31 december 2002 (in Euro's)

	2002	2001	2002	2001
Computer	464	928	Vermogen	24.886
Leningen	27.085	15.871	Voorziening	28.700
Debiteuren	436	1.815	leningen	14.250
Rek.courant			Rek.courant	9.250
gemeente	247	0	gemeente	0
Liquide			Crediteuren	8.219
middelen	12.479	28.207		1.575
Totaal	40.711	46.821		652
Afname vermogen		3814		
Liquide middelen		-/- 15728		
			40.711	46.821

Aantal verstrekte leningen en giften ISF

Verstrekte leningen en giften ISF
(in Euro)

Er werden 29 leningen verstrekt voor een totaal bedrag aan € 19.846,-. De post debiteuren betreft 2 kerken, die elk hun bijdrage nog moeten betalen. De post crediteuren betreft ontvangen geld voor een afgeboekte lening hetgeen over verschillende instanties verdeeld moet worden.

Rekening van baten en lasten 2002 en begroting 2003 (in Euro's)

Baten	Rekening		Begroting		Rekening		Begroting	
	2002	2003	2002	2003	Lasten	2002	2003	2003
Kerken	9.044	13.400			Giften	7.323	9.000	
Gemeente	1.051	600			Afschrijven			
Bijdragen	340	200			computer	464	464	
Rente	618	500			Onkosten	609	536	
					Afboeken			
					leningen	1.471	4.000	
					Voorziening			
					leningen	5.000	7.500	
Totaal	11.053	14.700				14.867	21.500	
Negatief saldo in 2002		3.814						
Negatief saldo in 2003		6.800						
Liquide middelen		-/-10.000						

De begroting 2003 is opgesteld met de kennis van het eerste kwartaal 2003. Het aantal cliënten neemt sterk toe, evenals de vraag om hulp in de vorm van geld. Het vermogen zal hierdoor afnemen. Wat het bestuur meer zorgen baart, is de afname van de liquide middelen. Volgens deze begroting is er eind 2003 nog slechts € 2.500,- aanwezig. Het is dus belangrijk dat de kerken hun bijdrage op tijd overmaken en niet tot oktober wachten. Het bestuur heeft bovendien besloten in dubieuze gevallen de deurwaarder eerder in te schakelen. Inmiddels is er in 2003 een systeem uitgewerkt, waarbij cliënten in een vroeg stadium op hun aflossingsplicht gewezen wordt. Mede door dergelijke maatregelen hoopt het bestuur de geldstroom van inkomsten en uitgaven meer in evenwicht te krijgen. Verheugend is het ontvangen van geld van particulieren. Mede door de aandacht, die de kerken in 2002 aan het Fonds schonken, ontving het bestuur naast de opbrengst van kerkelijke collectes nog een aantal particuliere bijdragen. Het is daarom zeker van belang dat de kerken voortdurend aandacht aan het Fonds blijven schenken.

Een aansprekend voorbeeld tot slot

Clïënte heeft een huurschuld, ontstaan tijdens samenwonen. Zij heeft 2 kinderen en haar partner woont niet meer bij haar. Ze heeft een bijstandsuitkering. Wegens haar schulden had ze contact met de Budgetwinkel die haar echter niet meer wilde helpen, omdat ze zich niet aan haar afspraken hield. Het geld, bedoeld voor de afbetaling van de schulden, was namelijk door haar ex-partner gestolen, toen hij met haar toestemming in haar woning kwam om de kinderen op te zoeken. Hij mag nu het huis niet meer in! Om toch geholpen te worden ging ze in op een advertentie uit de krant en wendde zich tot de instelling: Schuld-, Advies, Hulp en Begeleiding, in het Oosten van Nederland. Deze instelling had berekend dat ze om in haar huis te kunnen blijven per maand € 115,- extra zou moeten betalen. Op grond daarvan heeft ze 2 x € 115,- naar die instantie gestort voor aflossing van de huurschuld. Het bureau zou op grond van de betaling een regeling treffen met de verhuurder en het geld overmaken naar de deurwaarder. De zaak is voor de rechter geweest. Daar heeft ze verteld geld gestort te hebben via het bewuste bureau, maar de deurwaarder had het geld niet ontvangen, noch was ooit door de genoemde instantie contact gezocht met de deurwaarder. De rechter heeft op grond van het feit, dat noch betaald was aan de deurwaarder, noch aan de deurwaarder ooit een betalingsvoorstel was gedaan (!), ontruiming bevolen. Zij heeft, na de uitspraak contact opgenomen met de deurwaarder, die aan woningbouwvereniging het voorstel zal voorleggen de schuld af te lossen binnen 6 maanden! Aan haar familie heeft cliënte nu gevraagd haar te helpen met een dergelijke regeling, omdat ze anders op straat staat. Ze heeft ook een afspraak gemaakt met de Gemeentelijke Kredietbank voor een lening, maar ze heeft een bijstandsuitkering. Volgens het Fonds kan ze dan niet zelfstandig een lening krijgen van de bank; via een aanvraag van de Budgetwinkel kan het overigens wel. Ze is opgelicht. Ze heeft in augustus een voorschot gekregen op de te verwachten huursubsidie. Met dit geld is de huur voor die maand betaald. Ze zal vermoedelijk nog in september een beslissing over het bedrag aan huursubsidie krijgen. De woningbouwcorporatie blijkt akkoord te gaan met de aflossing in 6 maanden. Haar wordt verder aangeraden bij de politie aangifte te doen van verduistering en bovendien haar machtiging bij WIZ voor betaling van € 115,- aan het betreffende bureau in te trekken. Ook wordt haar aangeraden te proberen het bedrag terug te vorderen via het Instituut Sociaal Raadslieden. Omdat cliënte nu geen geld meer heeft om te leven wordt haar een bedrag gegeven voor levensonderhoud. Gezien alle initiatieven die cliënte ontwikkeld heeft, zal het Fonds bovendien de eerste aflossingstermijn voor zijn rekening nemen.